

РЕШЕНИЕ

№ 7078

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влагова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **10380** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Славина Влагова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1
от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба Областна дирекция по безопасност на храните
– С. град (ОДБХ – С. град) срещу съдебно решение от 29.06.2012г. по нахд
1057/2012г., постановено от СРС, НК, 1 състав, с което се отменя изцяло наказателно
постановление № 621 от 26.09.2011г. на Директора на ОДБХ – С. град, с което е
наложено административно наказание имуществена санкция в размер 3 000 лв. на
основание чл. 43 ал. 2 от Закона за храните (ЗХ) за нарушение на чл. 17 ал. 1 от ЗХ на
[фирма] със седалище [населено място].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно,
тъй като неправилно СРС е приел, че при издаване на оспореното НП е допуснато
съществено нарушение на административно производствените правила, а именно
нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 5 от ЗАНН – не е описано вмененото нарушение. Твърди,
че вмененото на наказното лице нарушение е описано подробно и съответно са
посочени нарушението правни норми на чл. 17 ал. 1 от ЗХ, а съответно понятието
хигиена на храните е дефинирано в § 1 т. 64 от ДР на ЗХ. Исква оспореното решение да
бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП. Претендира
разноски.

Ответникът [фирма], редовно призован, чрез процесуалния си представител адв. А. изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение – законосъобразно и иска то да бъде потвърдено.

Представителят на СГП прокурор Костов изразява становище, че жалбата е основателна, а оспореното съдебно решение – незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът приема, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в административно наказателното производство е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно на чл. 42 ал. 1 т. 5 от ЗАНН, тъй като нормата на чл. 17 ал. 1 от ЗХ е бланкетна и съответно не съдържа конкретно задължение, под което да бъде заведено вмененото на наказаното лице. Приел е, че конкретните норми, вменяващи задължения са посочени в Наредба № 5 за хигиената на храните от 25.0.2006г. Приел е освен това, че по същество също не е налице вмененото на наказаното лице нарушение, тъй като количката, с която е осъществявана дейността е сертифицирана само два месеца преди датата на проверката и констатациите при проверката са, че тя е годна за осъществяване на продажба на храни. Приел е, че в чл. 24 и 25 от посочената наредба са предвидени конкретните изисквания към обекти от категорията на стопанисвания от жалбоподателя, като посочените като нарушени в НП изисквания не са сред визираните в тези разпоредби.

Така постановеното решение е правилно, предвид изложените по – долу съображения. На първо място неоснователно е възражението, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Нормите съответно на чл. 42 ал. 1 т. 5 и чл. 57 ал. 1 т. 6 от ЗАНН изискват посочване в АУАН и НП на законовите разпоредби, които са били нарушени виновно. За да бъдат нарушени виновно законовите разпоредби следва да предписват задължително поведение за определен кръг субекти, като то следва да е конкретно такова. В конкретния случай правилно СРС е приел, че нормата на чл. 17 ал. 1 от ЗХ е бланкетна и предвижда определено задължително поведение, което обаче в конкретност е доразвито в наредба. Правилно СРС е приел, че конкретните правила за поведение относно спазването на хигиената на храните са развити в Наредба № 5 от 25.05.2006г., в която именно са разписани задължителните правила за поведение. Законосъобразно СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като не са посочени точно нарушението норми за поведение съответни на описаното в АУАН и НП деяние.

Законосъобразно СРС е приел, че и по съществото си оспореното НП е незаконосъобразно, като в тази връзка съдът споделя аргументите на СРС, които не намира за нужно да преповтаря.

На последно място неоснователно е възражението на касатора, че в § 1 т. 64 от ЗХ е посочено какво е хигиена на храните и в тази връзка е следвало да се приеме, че нарушената норма на чл. 17 ал. 1 от ЗХ е посочена във връзка с § 1 т. 64 от ДР на ЗХ. Това е така, тъй като е недопустимо едва в съдебното производство да се вкарват нови

правни основания за издадените АУАН и НП без същите да са посочени в съответно в АУАН и НП.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав намира съдебното решение от 29.06.2012г. по нахд № 1057/2012г. на СРС, НК, 1 състав за законосъобразно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилното приложение на материалния закон в този смисъл следва да бъде оставено в сила.

На последно място неоснователно е искането за присъждане на разноски от касатора, тъй като съгласно ТР № 2 от 03.06.2009г. на ОС на ВАС по тълк. д. № 7 от 2008г., административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 29.06.2012г. по нахд 1057/2012г., постановено от СРС, НК, 1 състав, с което се отменя изцяло наказателно постановление № 621 от 26.09.2011г. на Директора на ОДБХ – С. град, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 3 000 лв. на основание чл. 43 ал. 2 от Закона за храните (ЗХ) за нарушение на чл. 17 ал. 1 от ЗХ на [фирма] със седалище [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: